„Tau būtų pakakę tai padaryti vien rankomis.“ Tada jis vieną kartą rankomis trenkė į žemę, kaire nuvalė dešinę ranką, išorinę rankų pusę ir veidą

Ammar Ibn Jasir (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė: Vieną kartą Allaho Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) išsiuntė mane vienam reikalui, o aš buvau džanaba būsenoje (esant didžiajam ritualiniam nešvarumui) ir neradau vandens. Taigi, aš išsivoliojau žemėse kaip gyvulys, tada priėjau prie Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) ir jam apie tai papasakojau. Jis pasakė: „Tau būtų pakakę tai padaryti vien rankomis.“ Tada jis vieną kartą rankomis trenkė į žemę, kaire nuvalė dešinę ranką, išorinę rankų pusę ir veidą.

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Pranašas išsiuntė Ammar Ibn Jasir į kelionę sutvarkyti kai kuriuos jo reikalus. Ammar buvo džanaba būsenoje dėl lytinių santykių arba dėl lytinio susijaudinimo išsiskyrusios spermos ir negalėjo rasti vandens atlikti ghusl . Jis nežinojo taisyklių kaip atlikti tajammum (sausą apsiplovimą) būnant džanaba būsenoje; tačiau jis žinojo šią taisyklę dėl mažojo hadath (ritualinės nešvaros). Remdamasis savo asmeniniais samprotavimais, jis manė, kad lygiai taip pat, kaip žemė yra naudojama kai kurioms kūno dalims nuplauti nedidelio hadath atveju, taip ir atliekant tajammum dėl džanaba reikia plauti visą kūną žeme, analogiškai vandeniui. Taigi, jis išsivoliojo žemėse ir tada meldėsi. Atėjęs pas Pranašą, jis paminėjo tai, kad sužinotų, ar tai, ką padarė, buvo teisinga. Pranašas paaiškino jam, kaip pasiekti tyrumą po mažojo hadath, kaip šlapimas, ir po didžiojo hadath, kaip džanaba, - tai yra vieną kartą paliečiant žemę rankomis, tada nušluostant kaire ranka dešinę, taip pat išorinę plaštakų pusę ir veidą.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/3461